

До Київського апеляційного адміністративного суду

**Апелянт: Олійник Дмитро Вячеславович
(особа, яка не брала участі у справі),**

Позивач: Кличко Віталій Володимирович,

електронна пошта: невідома

Позивач: Бондаренко Володимир Володимирович

електронна пошта: невідома

Відповідач: Київська міська державна адміністрація,
вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,
засіб зв'язку –тел. 2541450,
електронна пошта: portal@kmv.gov.ua

Відповідач: Київський міський голова Черновецький Леонід Михайлович,
вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044;
засіб зв'язку –тел. 2541450,
електронна пошта: невідома

Третя особа: Приватне акціонерне товариство «Екостандарт»,
вул. Червоногвардійська, 20, м. Київ, 02094, МСП-02660,
засіб зв'язку –тел. 2910807,
електронна пошта: darb@tec4.kiev.ua

Третя особа: Національна комісія регулювання електроенергетики України,
вул. Смоленська, 19, м. Київ, 03057;
засіб зв'язку –тел. 2703001,
електронна пошта: box@nerc.gov.ua

**Третя особа: Приватне акціонерне товариство
«Акціонерна компанія «Київводоканал»,**
вул. Лейпцизька, 1-а, м. Київ, 01015;
засіб зв'язку – тел. 2805757,
електронна пошта: akainaran@aguamail.kiev.ua

Третя особа: Хотемський Віктор Андрійович,

засіб зв'язку і адреса електр. пошти невідомі

Третя особа: Блащук Володимир Юрійович,

засіб зв'язку і адреса електр. пошти невідомі

**на постанову Окружного адміністративного суду м. Києва
від 21 червня 2011 р. у справі № 2а-5954/11/2670 (суддя Кротюк О. В.)**

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА.

Про оскаржувану постанову мені стало відомим з ЄДРСР (№ 16479282) при його перегляді 28.06.2011 р., після чого з мережі Інтернет мені також стали відомими сторони цієї справи.

Резолютивна частина оскаржуваної постанови є законною і обґрунтованою, а тому мною не оскаржується.

Разом з тим у мотивувальній частині цієї постанови містяться певні висновки суду, які не ґрунтуються на відповідних положеннях закону або ж невірно витлумачені судом. Тому мотивувальна частина оскаржуваної постанови підлягає змінам і доповненням з огляду на наступне.

Так, суд дійшов до висновку:

При цьому, в силу положень норм закону «Про столицю України - місто-герой Київ» виконавчим органом Київської міської ради є Київська міська державна адміністрація, яка паралельно виконує функції державної виконавчої влади, що є особливістю здійснення виконавчої влади в місті Києві. Тобто виконавчий орган ради в місті Києві створений на базі постійно діючого суб'єкта владних повноважень, який паралельно виконує функції державної виконавчої влади, що є особливістю здійснення виконавчої влади в місті Києві в силу закону. А тому покликання на необхідність створення такого органу кожного разу в порядку ч.1. ст. 51 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» є необґрунтованою, оскільки така особливість для міста Києва законом не встановлена.

Вказане судом положення Закону України № 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ» міститься у частині 1 статті 10-1, яка набрала чинності згідно із Законом № 2500-VI від 07.09.2010 р., а тому не може застосовуватися до часу видання оскаржуваних розпоряджень, які видані 31.08.2009 р.

У той же час, відповідно до редакції ст. 10 Закону № 401-XIV (на час видання оскаржуваних розпоряджень) Київська міська та районні в місті ради мають власні виконавчі органи, які утворюються відповідно Київською міською радою, районними в місті радами, підзвітні та підконтрольні відповідним радам.

Відповідно до ч. 1 ст. 11 Закону України № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад є їх виконавчі комітети, відділи, управління та інші створювані радами виконавчі органи. Відповідно до ч. 1 ст. 51 Закону України № 280/97-ВР виконавчим органом сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради є виконавчий комітет ради, який утворюється відповідною радою на строк її повноважень.

Рішенням Конституційного Суду України № 1-рп/2000 від 09 лютого 2000 року (справою про місцеве самоврядування) витлумачено, що Виконавчий комітет є виконавчим органом загальної компетенції сільської, селищної, міської ради. Він утворюється радою на строк її повноважень у складі відповідно сільського, селищного, міського голови, який очолює виконавчий комітет, його заступника (заступників) з питань діяльності виконавчих органів ради, керуючого справами (секретаря) виконавчого комітету, а також керівників відділів, управлінь та інших виконавчих органів ради, інших осіб. До складу виконавчого комітету за посадою також входить секретар відповідної ради. Основною формою роботи виконавчого комітету є його засідання, а формою правового акта - рішення. Виконавчий комітет є підзвітним і підконтрольним раді, що його

утворила, а з питань здійснення ним повноважень органів виконавчої влади - також підконтрольним відповідним органам виконавчої влади (статті 51, 52, 53 Закону).

Київською міською радою VI скликання власного виконавчого органу не утворювалося. Отже, оскаржувані розпорядження підписані одноосібно посадовою особою органу місцевого самоврядування (одночасно очільника виконавчої влади), у якого не має повноважень одноосібно встановлювати тарифи на комунальні послуги.

Таким чином, до утворення виконавчого органу Київської міської ради VI скликання у суду не було правових підстав стверджувати, що на державну реєстрацію відповідачами не були подані нормативно-правові акти саме органу місцевого самоврядування, виключно до відання якого ст. 28 Закону України № 280/97-ВР віднесено самоврядні повноваження встановлення в порядку і межах, визначених законодавством, тарифів на комунальні послуги.

Тобто законом передбачено утворення виконавчого органу відповідною радою, що узгоджується з положеннями ч. 1 ст. 51 Закону України № 280/97-ВР, а також принципами виборності і колегіальності, закріпленими ст. 4 вказаного закону.

Вказане свідчить, що оскаржувані розпорядження були видані місцевим органом виконавчої влади (неналежним суб'єктом у сфері тарифоутворення), а тому в силу положень ст. 41 Закону України № 586-XIV «Про місцеві державні адміністрації» підлягають державній реєстрації у відповідних органах юстиції.

З огляду на викладене підлягають виключенню з тексту мотивувальної частини висновки суду щодо існування в місті Києві постійно діючого суб'єкта владних повноважень, який паралельно виконує функції державної виконавчої влади. Орган місцевого самоврядування не може бути постійно діючим (і такого положення на час видання оскаржуваних розпоряджень у законодавстві не було), оскільки це суперечить принципам його виборності і, таким чином, необхідності його утворення кожного разу представницьким органом.

Також є хибним висновок суду про те, що:

Вказаний Указ Президента України не визначає реєстрацію нормативно-правових актів Київської міської державної адміністрації, яка діє, видаючи відповідний акт, як виконавчий орган Київської міської ради. А тому вказаний Указ і на реалізацію останнього Положення «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» (№ 731 від 28.12.1992) на вимоги по реєстрації Розпоряджень не поширюється.

Судом мався на увазі Указ Президента України «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» № 493/92 03.10.1992.

Проте, оскаржувані розпорядження підлягають державній реєстрації незалежно від того, на виконання якої саме компетенції вони видані, оскільки розпорядження само по собі є розпорядчим актом органу виконавчої влади. Вказане підтверджується численними судовими рішеннями, якими дані обставини щодо КМДА встановлені, а тому не підлягає повторному доведенню в інших справах. Крім того, це знайшло відображення правовими позиціями ВАСУ в ухвалах від 29.03.2011 р. по справі № К-18726/09, від 10.05.2011 р. по справі № В/9991/914/11.

Таким чином, цей висновок суду підлягає виключенню з мотивувальної частини оскаржуваної постанови, оскільки судом було дано розширене тлумачення того, які розпорядження підлягають державній реєстрації, а які ні (діюче законодавство не містить вказівок щодо таких відмінностей).

Крім того, суд мав зробити висновок щодо зворотної дії нормативно-правових актів у часі (оскаржувані розпорядження видані 31.08.2009 р., при тому що «регулюють» правовідносини з 01.08.2009 р.), але фактично не зробив цього. Тому оскаржувану

постанову слід також доповнити і посиланням на те, розпорядження КМДА, які є предметом спору, підлягають визнанню нечинними з підстави їх «дії» у зворотному часі, що суперечить ст. 58 Конституції.

На підставі викладеного, керуючись статтями 10, 11, 13, 102, 185, 195, 199, 201 КАС України,

ПРОШУ:

мотивувальну частину постанови Окружного адміністративного суду м. Києва від 21 червня 2011 р. змінити, виключивши з неї посилання на необов'язковість державної реєстрації розпоряджень КМДА і на існування постійно діючого органу, а також включивши до неї висновок щодо невідповідності оскаржуваних розпоряджень ст. 58 Конституції і визнання їх незаконними і нечинними також і з цієї підстави.

Додаток: *копії апеляційної скарги (для сторін); ухвали ВАСУ від 29.03.2011 р. по справі № К-18726/09, від 10.05.2011 р. по справі № В/9991/914/11, рахунок на сплату ЖКП за серпень-вересень 2009 р. (доказ порушення моїх прав та інтересів оскаржуваною постановою суду), квитанція держмита 3,40 грн. (для суду).*

01 липня 2011 р.

/Апелянт Олійник Д. В./